Puterea osânditoare a Cuvântului

Ioan 12:37-50 (Ioan 12:48)

Scopul lecției: Să ne facă conştienți de importanța împlinirii Cuvântului auzit

Versetul de aur: *„Pe cine Mă nesocoteşte şi nu primeşte cuvintele Mele, are cine-l osândi: Cuvântul, pe care l-am vestit Eu, acela îl va osândi în ziua de apoi". (Ioan 12:48)*

Deşi ştim teoretic că Dumnezeu este izvorul, scopul şi suportul tuturor lucrurilor, şi că prin Cuvântul Lui s-au creat toate, totuşi oamenii acordă foarte puțină importanță Cuvântului lui Dumnezeu. Deşi nu spun acest lucru cu gura, îl mărturisesc cu fapta. Acest lucru se întâmplă din cauză că oamenii uită de legătura strânsă care există între Dumnezeu şi Cuvântul Lui. Cine respectă Cuvântul, îl respectă pe Dumnezeu şi cine nesocoteşte Cuvântul, îl nesocoteşte pe Dumnezeu.

Să nu uităm că la început a fost Cuvântul, şi Cuvântul a fost cu Dumnezeu şi Cuvântul era Dumnezeu (Ioan 1:1). Iar Domnul Isus este Cuvântul lui Dumnezeu întrupat şi a locuit printre noi plin de har şi de adevăr ca să-L putem vedea şi înțelege mai bine.

Ce putere are un cuvânt pe care-l spune omul? Depinde de om, depinde de cine-l aude, depinde de cum îl pricepe. Un cuvânt spus de un om s-ar putea să aibă putere într-o anumită împrejurare şi asupra unor oameni, dar acelaşi cuvânt s-ar putea să nu aibă nici

o valoare în altă împrejurare asupra altor oameni. Oricum la oameni distanța de la cuvânt la faptă este foarte mare.

Dar ce putere are Cuvântul lui Dumnezeu?

Îngerul Gavril spune Mariei că nici un Cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere (Luca 1:37), iar apostolul Pavel în Evrei 4:12 spune următoarele: Cuvântul lui Dumnezeu este viu şi lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăişuri; pătrunde până acolo că desparte sufletul şi duhul, încheieturile şi măduva, judecă simțurile şi gândurile inimi. Da, El este mai tare decât puterea focului, mai trainic decât cerul şi pământul, căci rămâne în veac.

Unii oameni au perceput Cuvântul lui Dumnezeu ca cel mai mângâietor lucru, dar alții au simțit puterea lui osânditoare. Cuvântul poate să învețe, să ne îndrepte, să ne dea înțelepciune, dar poate să ne şi mustre (2 Timotei 3:16).

Când a venit Domnul Isus pe pământ, Cuvântul Lui a fost mântuitor, vindecător, binefăcător, o singură dată a fost judecător (Blestemarea Smochinului). Dar când va veni a doua oară, Cuvântul Lui va fi osânditor pentru toți cei ce au respins puterea Lui mântuitoare.

Domnul Isus a spus o dată: Cei dintâi vor fi cei de pe urmă şi cei din urmă vor fi cei dintâi şi acest lucru s-a văzut în timpul Domnului Isus cu iudeii necredincioşi. El a venit în primul rând la ai Săi, dar ei nu L-au primit, n-au crezut în El, şi chiar s-au lepădat de El, preferându-l pe Cezar ca împărat. Domnul chiar este uimit de necredința lor şi le spune că va veni vremea când vor fi osândiți de Cuvântul pe care l-au auzit şi care ar fi putut să-i mântuiască dacă ar fi vrut.

I. HARUL IUDEILOR NECREDINCIOŞI

1.Să vadă Cuvântul întrupat

Ei ştiau tare multe despre Cuvântul lui Dumnezeu, chiar citeau şi memorau Cuvântul, considerându-l comoara cea mai de

preț a națiunii. Lor cu adevărat le-au fost încredințate cuvintele lui Dumnezeu (Romani 3:2; 9:4-5) şi de la ei Cuvântul a ajuns şi la noi. (Să nu uităm că toți scriitorii Bibliei au fost evrei, în afară de Luca care a fost grec).

Dar mult mai mult decât faptul că au avut Cuvântul lui Dumnezeu, ei au văzut Cuvântul întrupat. Ioan spune: A umblat printre noi plin de har şi de adevăr (Ioan 1:14). Noi am auzit de Cuvântul întrupat, dar nu l-am văzut. Ioan spune chiar mai mult despre ei. Ce am văzut cu ochii noştri, ce am privit şi pipăit cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul vieții (1Ioan 1:1). Ei au putut şi să atingă Cuvântul întrupat.

2. Să vadă puterea Cuvântului

Domnul spune un cuvânt şi bolnavii se vindecă, leproşii erau curățiți, duhurile rele îl ascultau şi tremurau, vântul şi marea i se supuneau. El le-a vestit Cuvântul şi le-a arătat puterea Cuvântului lui, şi le cerea să creadă datorită lucrărilor pline de putere pe care le-au văzut. Ei au văzut chiar şi că moartea ascultă cuvântul lui, totuşi n-au vrut să creadă.

Pentru cine vrea să creadă există 1.000 de dovezi, dar cine nu vrea, nu va crede nici chiar dacă vede morții înviind. Mulți prooroci şi împărați ar fi vrut să vadă ce au văzut iudeii pe urma Domnului Isus, dar n-au văzut.

Oare pot găsi oamenii o scuză pentru necredința lor?

3. Să vadă împlinirea profețiilor

Iudeii de atunci spuneau că respectă foarte mult pe proorocii de demult. Ei citeau şi studiau cărțile proorocilor. Dar toți proorocii au vestit venirea Celui binecuvântat şi ei au putut să

vadă cu ochii lor cum se împlinesc proorociile în viaţa Domnului Isus. În sinagoga din Nazaret, El chiar le-a spus: Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură (Luca 4:18-21). Dar în loc să audă, au vrut să-L omoare. Când eşti pornit pe necredinţă nimic nu te poate ajuta dacă nu vrei.

II. CE AŞTEPTA DOMNUL ISUS DE LA EI ŞI DE LA NOI?

1. Să-L mărturisim pe faţă (v. 42)

Erau şi atunci unii dintre ei care au crezut în El, au crezut ceva, dar nu voiau să mărturisească pe faţă acest lucru. Probabil că se gândeau că Dumnezeu ştie ce este în inima lor.

Astăzi există foarte mulţi oameni ca aceştia. Ei spun că cred dar nu-L mărturisesc pe faţă pe Domnul ca mântuitor al lor. Ei se ruşinează să o facă şi din această cauză, o astfel de credinţă nu va fi de nici un folos. Pentru că cine nu-L mărturiseşte pe El înaintea oamenilor n-are nici o şansă să fie el mărturisit de Domnul înaintea Tatălui din cer (Matei 10:32-33).

Oare există vreun motiv întemeiat să vă fie ruşine de Domnul Isus şi să nu-L mărturisiţi pe faţă? Există oare ceva mai bun, mai frumos, mai curat, mai vrednic de primit în lume decât Cuvântul Lui? Oare să trăiască oamenii pe faţă în păcate nu le este ruşine?

2. Să nu rămânem în întuneric (v. 46)

Cine crede în El nu rămâne în întuneric. Dacă credem în El care este lumina lumii cu adevărat, atunci şi noi trebuie să fim lumină. A spune că crezi în El, dar cu fapta Îl tăgăduieşti trăind în întuneric înseamnă că nu credem cu adevărat. Lumina şi întunerecul nu stau niciodată împreună, pentru că Dumnezeu chiar

de la început prin Cuvântul Lui a despărţit lumina de întuneric (1 Tesaloniceni 5:7-8).

3. Să păzim Cuvântul auzit

Este mare har să-ţi vorbească Dumnezeu prin Cuvânt, dar este fericire numai pentru cei ce ascultă şi împlinesc Cuvântul lui Dumnezeu (Luca 11:28). Dacă auzim şi nu-L împlinim atunci ne înşelăm singuri (Iacov 1:22-25).

Te doare când te înşeală alţii, dar cât de dureros va fi să vezi că te-ai înşelat singur.

Să ne aducem aminte de ce spune Domnul Isus Bisericii din Filadelfia (Apocalipsa 3:10).

Dacă nu păzim Cuvântul lui Dumnezeu, atunci semănăm cu Adam şi Eva. Da, ştim că există cineva care vrea să ne facă neascultători de Dumnezeu, dar oare îl vom asculta pe el, vom crede minciunile lui?

Dacă nu păzim Cuvântul lui Dumnezeu al cui cuvânt îl vom păzi? Există oare cineva care merită mai multă crezare?

III. PE CINE VA OSÂNDI CUVÂNTUL?

1. Pe cei ce au avut lumina dar au nesocotit-o

Toţi oamenii, de când a mâncat Adam şi Eva din pomul cunoştinţei binelui şi răului ştiu ce este bine şi rău şi au o oarecare lumină. Există însă oameni care au mai multă lumină pentru că au primit şi Legea lui Dumnezeu (Romani 2:18-20). Iar alţii au şi mai multă, pentru că au venit la Cel ce este Lumina Lumii (Ioan 8:12). Dar cine are lumina şi o nesocoteşte va fi osândit.

Mare a fost întunerecul şi fărădelegea în Sodoma, dar în ziua judecăţii va fi mai uşor pentru Sodoma decât pentru Capernaum, care a avut multă lumină, dar a nesocotit-o (Matei 11:23-24). Greu va fi pentru Sodoma, dar cât de greu va fi pentru Capernaum ?

2. Pe cei ce au iubit mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu *(v. 43)*

Sunt oameni cercetaţi de Cuvânt şi chemaţi la mântuire, ar vrea să o facă dar se întreabă: ce vor zice oamenii? Lor le pasă de oameni, n-ar vrea să fie batjocoriţi de oameni, ar vrea să fie în rândul oamenilor necredincioşi. Dar oare de ce nu se întreabă: ce va zice Dumnezeu? Poate că se şi întreabă, dar se decid pentru slava oamenilor. Nu vor să piardă nimic aici, chiar dacă nu vor avea nimic sus.

Când ne întoarcem la Domnul Isus, întotdeauna va fi ceva ce vom pierde dar va fi şi ceva ce vom câştiga. Înţelept ar fi să ne punem întrebarea: câştigul este mai mare decât pierderea sau invers?

Ce pierdem oricum este ceva trecător, ce oricum nu putem păstra pentru multă vreme dar ce câştigăm este ceva veşnic, şi dacă ne decidem pentru slava lui Dumnezeu, nu v-om pierde niciodată această slavă.

3. Pe cei ce cred în Domnul Isus *(v. 48)*

Astăzi Cuvântul lui Dumnezeu, nu este osânditor, pentru că Domnul Isus a venit să vestească doar anul de îndurare al Domnului şi nu ziua Lui de răzbunare. Astăzi Cuvântul poate fi mustrător, dar nu este încă răzbunător şi osânditor. Dar în ziua de

apoi, atunci El va osândi pe cei ce n-au crezut în Domnul Isus (Ioan 5:44-47).

Iudeii întrebau mereu: ce să facem... Ioan 6:28, şi Domnul le-a răspuns: lucrarea pe care o cere Dumnezeu este să credeţi în Acela pe care L-a trimis El (Ioan 6:29). Dar ei mai voiau semne.

A se face deosebire: Iudeii credeau în existenţa Domnului, căci Îl vedeau, dar Îl nesocoteau şi nu primeau Cuvântul Lui (adică nu credeau cuvintele Lui) de aceia Cuvântul auzit îi va osândi pe ei şi pe toţi care fac ca şi ei.

Mult lucru va avea Cuvântul în ziua de apoi.

Concluzie:

- Ce lucru pe care-l avem astăzi îl puteţi considera un har?
- Au fost dovezi în care aţi văzut puterea Cuvântului lui Dumnezeu? Puteţi identifica şi mărturisi?
- Cunoaşteţi oameni care iubesc mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu? Dar oamenii care nu-L mărturisesc pe faţă pe Domnul Isus?
- Respectă oare azi oamenii lumina pe care o au?
- Există oare vre-o modalitate prin care am putea să-i facem pe oameni să creadă în Domnul Isus şi să-L mărturisească pe faţă?
- Cum credeţi că va face Cuvântul lucrarea de osândire în ziua de apoi? Se va întrupa din nou, sau are El viaţă în Sine?
- Mai bine ar fi să ştim cum face El acum lucrarea de mântuire a oamenilor. Cei ce vor fi osândiţi vor credea.